

může si je opatřiti jinak než výplatou z řečeného vkladu. Jest proto nucen žádati ministerstvo financí, aby mu ve smyslu § 5 vlád. nař. č. 86/1939 povolilo z výše uvedeného vkladu výplatu částky 45.000 K.

Poukazuje na výnos ministerstva financí ze dne 9. června 1939 č. j. 54.488/39-II A/3a dovolují si žádati o urychlené vyřízení.

V Praze, dne

Podpis.

Č. j. E XV 217/38-35.

Potvrzení.

Okresní soud exekuční v Praze, odd. XV., potvrzuje v exekuční věci vymáhající strany Jaroslava Hrubého, bednáře v Praze VII., čp. 144, proti povinné straně Aloisu Hruškovi, majiteli drogerie v Praze II., čp. 186, pro 5.000 K, že vydražitel Josef Novák, obchodník v Praze III., Vítězná tř. č. 11, složil za souhlasu soudu na splátku nejvyššího podání per 50.000 K vkladní knížku Okresní hospodářské záložny v Českém Brodě, č. 1480, str. hl. kn. 28, znějící na jméno František Procházka, se zůstatkem k 31. XII. 1938 per 72.315 K.

Za účelem hotového zapravení pohledávek osob poukázaných na nejvyšší podání a žádajících hotové zapravení jest třeba z uvedené vkladní knížky vyplatiti částku 45.000 K, poněvadž jinak by vydražitele stihly následky obmeškání pro nesplnění dražebních podmínek.

Toto potvrzení vydává se pro žádost vydražitele k ministerstvu financí podle § 5 vlád. nař. č. 86/1939.

Okresní soud exekuční v Praze, odd. XV., dne 15. června 1939.

Žádost i potvrzení jest podati ohledně každého emisního ústavu zvláště, t. j. když jde o dva vklady různých peněžních ústavů, nutno podati žádosti dvě a žádati o dvě potvrzení, zatím co stačí žádost jedna, běží-li o dvě vkladní knížky téhož ústavu v téže právní věci.

Ladislav Hlavatý.

Námitku promlčení v pracovních věcech možno vznést ještě i v druhé stolici.

Žalobce uplatňoval v dovolání, že námitka žalovaného, podle níž uplynula promlčecí doba před podáním žaloby, je opožděna, protože byla vznesena žalovaným teprve v druhé

stolici, a že tedy na ni neměl soud druhé stolice bráti zřetele. Uváděl v tom směru:

Uplatňovati promlčení jest »nárokem«, a pouze forma, kterou se promlčení uplatňuje, jest »námitka«. — Jest to totéž, jako když nárokem je odpořovatelnost a forma, kterou se tento nárok uskutečňuje, jest žaloba nebo námitka ve sporu, jest to totéž, jako když někdo tvrdí zánik dluhu započtením na vzájemnou pohledávku, což se může státi žalobou navzájem nebo námitkou kompensace. — Ustanovení § 33, odst. 3 zák. o prac. soudech sice mluví o tom, že »o nových nárocích kterékoli strany nelze jednat« v druhé stolici, avšak ve spojení s § 33, odst. 1 cit. zák. (»znovu v mezích určených nároky stran v odvolání«) jest jasné, že celé ustanovení § 33, odst. 3 zák. o prac. soudech neznámá nic jiného, nežli že námitku promlčení, kterou žalovaný nevznesl v první stolici, nemůže již uplatniti v stolici druhé a jest jí prekludován. — Jestliže žaluji z určitého právního důvodu, je tímto právním důvodem individualisován nárok, a jestliže jsem žalován a popírám tvrzený dluh z určitého důvodu, na př. proto, že nevznikl, je tím můj nárok na zamítnutí žaloby individualisován, a jiná námitka, na př. že dluh sice vznikl, ale byl vyrovnán, by zakládala jiný nárok na zamítnutí žaloby. — Že námitka promlčení jest nárokem, jaký má na mysli § 33, odst. 3 zák. o prac. soudech, plyne i z obč. zák. Vždyť promlčení samo o sobě může dokonce býti uplatňováno žalobou stejně jako jakýkoli jiný nárok: §§ 1498 a 1499 obč. zák. to výslovně stanoví, a též § 1500 mluví o »nároku získaném promlčením«.

Nejvyšší soud o této otázce rozhodl: Nešlo tu o nějaký nárok žalovaného ani o protipohledávku, nýbrž jen o námitku, o kteréž proto soud druhé stolice právem pojednával (rozh. z 1. července 1939, Rv I 641/39).

Exekuce na základě exekučních titulů vzniklých před 15. březnem 1939.

Podle Věstníku min. spravedlnosti 6/1939 sdělilo min. sprav. na učiněné dotazy: Exekuční tituly, vzniklé před 15. březnem na území nynějšího státu Slovenského, byly exekučními tituly v bývalé celé Česko-